

Josep Martí: “M'entusiasma ajudar a créixer els alumnes”

Dm, 15/05/2018 per Catalunya Religió

(*Laura Mor -CR*) “Em faig gran, però les classes em donen vitalitat”. Amb 73 anys encara no s'ha jubilat. El dia que li fem aquesta entrevista, el germà Josep Martí de La Salle té pràctiques amb uns alumnes al laboratori d'acústica de l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Electrònica i Informàtica. Coincidint amb la festivitats de **Joan Baptista** de La Salle, patró dels educadors, publiquem el segon testimoni de '[La sèrie dels ex](#)'.

“Els germans que havia tingut a l'escola de Tarragona m'havien impressionat molt, m'havien il·lusionat amb l'estudi i la formació”. Per això es va dir: “Jo vull ser com ells”. **Josep Martí i Roca** neix a Tarragona el 12 de juny de 1944. És el gran de tres germans i estudia a La Salle en aquesta mateixa ciutat.

A casa li exigeixen acabar els estudis. “La mare era molt creient; el pare era més neutre, però amb respecte”. Quan fa els 17 anys, el pare es pensa que se n'hauria oblidat; però ell ho torna a plantejar. “Soc d'aquelles persones que no vaig tenir dubtes”.

Estudiar, llegir i resar

Comença així deu anys de formació. Del temps del noviciat a Sant Martí de Sesgueioles (1961-1963) en guarda un bon record. “Passàvem el dia estudiant, llegint i resant; m'hi trobava molt a gust”. Després fa el Batxillerat en Ciències Religioses a la Universitat Pontifícia, la Pius X, que en aquell moment era a Salamanca. Els estudis en teologia els orienta a la catequesi i la pedagogia. “Era el temps del Concili Vaticà II i vaig viure aquell moment de canvi”.

Home de ciències, de tornada a Catalunya estudia Física pel bon record d'un germà de La Salle: “Ens feia gaudir les classes”. En acabar la carrera, dona classe de física i de religió a La Salle de Gràcia, a Barcelona.

A Blanquerna hi aterra l'any 1971 i es dedica a la formació de mestres especialitzats en ciències. Durant 15 anys imparteix didàctica de la física. Fins el 1986 va “amunt i avall: fa el doctorat a la Universitat de València mentre treballa a Barcelona.

Amb motiu de les olimpíades a Barcelona, va exercir de responsable del Comitè Assessor Acústic del Comitè Olímpic. Tota una experiència, recorda.

L'últim provincial de Catalunya

Durant el període de provincial a Catalunya (2002-2010) està atent als 27 centre escolars de La Salle. “M'imposava passar tres cops l'any per tot arreu i parlar amb tothom”. Llavors cada centre tenia la seva comunitat de religiosos. Martí busca espais per parlar i conviure amb els germans, el professorat i els directius dels diferents centres educatius.

“El termòmetre el poses amb les entrevistes personals, que feia sistemàticament amb tots els germans i els directius de l'escola”. A més dels actes protocolaris, assenyala les trobades anuals Família i escola. Jornades on coincideixen les AMPA, directius i antics alumnes de tot Catalunya i que combinen formació i convivència. La Salle també proposa recessos per germans i seglars, trobades de missió compartida. I en aquests espais, diu Martí, “hi ets present, vas i escoltes”.

Josep Martí va ser l'últim provincial de La Salle a Catalunya abans de la creació del districte ARLEP, l'any 2010. Van ser vuit anys i mig de govern.

La vocació pedagògica

Un cop acabat el mandat, torna a la Universitat: “Sempre m'hi he trobat a gust; m'entusiasma ensenyar i ajudar a créixer els alumnes”. Com a anècdota explica que ja de petit feia classe als seus cosins.

Avui és degà de Professorat i Recerca, i com a tal, forma part de l'equip directiu del Campus La Salle - Universitat Ramon Llull. Sempre s'ha sentit cridat a l'ensenyament i prefereix estar amb els alumnes. Però per equilibrar presència de germans a la institució, li toca estar a l'equip directiu: “S'ha de fer de tot”.

Orientats a la missió

“En cada persona amb qui treballes veus Jesús i servint la persona, serveixes Jesús”. Reconeix que “amb els germans t'hi has d'esforçar perquè, de vegades, tens un tracte del dia a dia, d'anar passant” i assenyala que per això “la presència de Jesús l'has de cultivar”.

A la comunitat de la Bonanova són catorze germans. Vuit estan retirats i fan tasques molt concretes, com mantenir l'arxiu, l'hort o escriure sobre teologia. “Hi ha gent delicada que s'ha de cuidar”, diu. Els que estan actius tenen diferents responsabilitats, sigui a la universitat, a la cúria o en tasques pastorals.

“Vivim junts, però orientats a la missió”, explica el germà Josep. “Ens agrada veure com ens projectem enfora”. Això els obliga, també, a repensar l'estil de vida. Convoquen reunions periòdiques dedicades a la vida comunitària.

La pregària és present en el dia a dia de la congregació. Al matí es troben hora i

mitja per pregar i celebrar la missa, abans d'anar a treballar. I també procuren el silenci a la tarda. És mitja hora, que repeteixen sistemàticament.

La Salle, més que els germans

Tot el professorat de La Salle rep una formació específica sobre el seu carisma. “Avui quasi tots són seglars; hi ha pocs germans, però La Salle segueix”, afirma convençut. De fet, es refereixen sovint als “lassal·lians” o a “la família lassal·liana”, en una dinàmica quotidiana que implica el laïcat.

Martí explica com en l'àmbit universitari han trobat una fórmula per brindar formació humanística de l'alumnat. “Ja portem anys buscant el camí”. Es refereix a l'assignatura 'Pensament i creativitat'. Una hora i mitja de classe que reben tots els alumnes durant els tres primers cursos de la carrera. “Recull l'esperit humanista cristià i, alhora, és una formació per a la vida”.

A tercer curs incorporen una experiència de voluntariat. Els alumnes fan un servei social vehiculat a la institució -amb Proide, la Fundació Comtal o en una comunitat al Perú- o en alguna entitat del tercer sector. “La Salle sempre ha tingut vocació per la gent necessitada”, recorda. Una orientació que també queda recollida en el sistema de beques per als estudiants de la universitat. “No ens destaquem per l'elitisme”.

La Salle té l'Escola Cristiana com a punt de trobada amb altres congregacions i ordes religiosos. Martí reconeix tenir “una relació especial amb els qui tenen vocació per l'ensenyament”. I, en concret, destaca els maristes, amb qui també comparteixen la condició de germans.

En aquest vídeo el germà Josep Martí ens ensenya algunes de les sales del [laboratori d'acústica](#) de l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Electrònica i Informàtica de La Salle - URL: